

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 4. Photius Romam mittit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Pacis per dies quadraginta convenientes Sæculum IX.
 Photium declarant depositum, addito A. C. 859.
 non contra ipsum modo, sed contra Metroph.
 omnes, qui eum pro Patriarcha habe- p. 1387.
 rent, anathemate. (*)

Adversa ex parte Photius, Bardæ po-
 tentia subnixus, Concilio in Ecclesia Apo-
 stolorum congregato, Sententiam Depo-
 sitionis pronunciat, & Ignatio licet ab-
 senti anathema dicit; cumque Episcopi
 Ignatio fideles nefas in faciem expro-
 brarent, ipsos quoque deponit, & in car-
 cerem Palatii, qui *Noumera* dicebatur,
 locum admodum infectum compingi ju-
 bet, ubi per dies aliquot custoditi. Igna-
 tius quoque inerat vinculis onustus, rur-
 susque alii in carcere Prætorii detine-
 bantur. Tandem mense Augusto anno Cang. C. P.
 octingentesimo quinquagesimo nono lib. 2. p. 123.
 Ignatius navigio imponitur & Mityle-
 nem in Insula Lesbia deportatur. Omnes,
 in quos suspicio cadebat, quod ei fave-
 rent, Constantinopoli ejecti, multi eo-
 rum verberibus concisi, Blasio Charto-
 phylaci lingua resecta, quod libere, quid
 hac de re sentiret, edixisset.

§. IV.

Photius Romam mittit.

At Photius, cum sciret, plurimis sua fa- Nicet. p.
 cta 1203.

(*) Quis ferat Protestantes dicentes, Pho-
 tium

Sæculum IX. A. C. 859. Et non probari, consilium cepit, quis crederet? Legationem Romam mittendi, qua a Nicolao peteret, ut & ipse Mandatarios Constantinopolim mitteret. Et in speciem quidem dicebat, sic Hæresis Iconoclastarum reliquias extinguere debere (*); re ipsa vero his, quæ contra Ignatium ipse egerat, auctoritatem ex præsentia Romanorum conciliare volebat. Ergo Papæ scripsit, Ignatium propter senium & infirmitatem Corporis Ecclesiam Constantinopolitanam dimisisse, & ad sua se recepisse in Monasterio ab ipso fundato, ubi tam ab Imperatore, quam a tota civitate & a se etiam (Photio) omni honorum genere coleretur.

Hæc Photii epistola ad nos non venit; habemus vero aliam ad Nicolaum Papam

tium invitum Patriarchalem Dignitatem suscepisse.

(*) De hac Legatione Anastasius, referente Pagio, ait: *Quatenus sicut ipse (Photius) sperabat, approbante vel decernente (Sacra Sede) mox omnia ora resistentium obstructa silerent, & aditus sibi progrediendi, qua vellet, omnes omnino patefcerent.* Dum hic Photius ad Sacram Sedem se convertit, quidquid postea ipsemet fecerit vel scripserit, contra se ipsum & Protestantes hodiernos invincibile coram orbe terrarum edidit testimonium, Sedem Romanam Constantinopolitana fuisse superiorem,

Papam datam, cujus exordium est hu-
 jusmodi: *Cum mihi Pontificatus magni-
 tudo in mentem venit, cumque cogito ho-
 minis vilitatem, ac mearum virium imbe-
 cillitatem metior, cum, inquam, animum
 subit, me semper eos non sine stupore sus-
 spexisse, qui tremendum jugum in se susci-
 perent, dici non potest, quibus doloribus
 incessar, & quanto mærore detinear, cum
 eodem me nunc captum intueor. Et infra:
 Nuper itaque, cum is, cui ante nos Sacer-
 dotio fungi obtigerat, honore abiisset, Cle-
 rici & Metropolitanæ congregati, præci-
 pue vero Imperator in omnes quidem be-
 nignus & humanus, at mihi soli violentus
 & formidandus, nescio quo motu impulsæ
 in me impetum fecerunt, & nequicquam
 reluctanti denunciant, subeundum mihi
 esse Episcopatus onus, jamque rem mutari
 non posse. Nihil lacrymæ profuerunt,
 nihil animi propemodum desperantis suspi-
 ria & gemitus, sed quod constituerant,
 perfecerunt. Photius deinde Fidei suæ
 Confessionem subjungit, quæ integre
 Catholica est, & se nominatim septem
 Concilia universalia recipere profitetur.*

Michael quoque Imperator Papæ scri-
 psit, misitque Legatos, (*) quorum Prin-
 ceps

Sæculum IX.
 A. C. 859.
 ap. Baron.
 859.

Anast. in
 Nicol.

(*) Ex his sequitur, inter Ecclesiam Roma-
 nam & Constantinopolitanam, Communionem
 Eccle-

Sæculum IX.
A. C. 859. ceps erat Arsaber Protospatharius. Is, ut conjectura est, Photii propinquus & Bardæ affinis fuit, quem comitabantur Episcopi quatuor, Methodius Metropolita Gangrensis, Samuel Episcopus Chonærum, seu, Colossensium in Phrygia, cui Photius honoris causa Titulum Archiepiscopi dedit, Theophilus Metropolita Amoriensis, & Zacharias Taurominensis in Sicilia, nam & huic Ecclesiæ nomen Archiepiscopatus tribuit. Hi Oratores dona pretiosa atque inter alia Patenam & calicem aureum gemmis fulgentem ad Ecclesiam S. Petri detulerunt.

§. V.

Synodus Confluentina.

Sup. lib.
XLIX.
§. 29. Sub idem tempus nempe anno octingentesimo quinquagesimo nono Ludovicus Rex Germaniæ, misso in Italiam Tiothone Abbate Fuldensi, expeditionem suam anno superiore in Franciam susceptam purgavit, & facta sua a Ludovico Imperatore, nepote suo, & Nicolao Papa approbari petiit. Thiotho autem Abbas benigne exceptus, gratissimas epistolas a Papa scriptas ad Regem Dominum suum retulit. Anno

Ecclesiasticam, sine qua nemo Christianus se Orthodoxum probare potest, usque ad hæc tempore perdurasse.